

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Amor conjugalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

noluit, cibum sumpsit, tibi vigilavit, tibi flevit. In cap. 18. Lucæ ad illud: Honora patrem tuum & matrem. Pietatis in parentes præclarum Symbolum est ciconia; nam reliqua animantia tantisper amant, agnoscuntque parentes, dum egent illorum ad nutritionem operâ; ciconia parentes senectâ defectos vicissim alit, & volandi impotentes humeris gestat ac defendit. Unde ἀντιπελαγεῖν apud Græcos, est mutuam officii vicem rependere, maximè nutriendi, fovendique eos, à quibus aliquando fueris enutritus, aut institutus. A ciconiæ natura sumptum, quæ Græcè πέλαιος dicitur. Laborant infamia impietatis viperæ, quæ perfracta matris alvo nascuntur: item scorpiones & aranei qui post incubatûs officium, à suis foetibus interimuntur. Quæ feritas utinam etiam ad homines ne transfret. De Nerone parricida acutè Aufonius:

Quis neget Æneæ magna de stirpe Neronem?

Sustulit hic matrem: sustulit ille patrem.

Amœnum est, quod de pietate filiali Diodorus Siculus narrat lib. 20. Tres fuere cuidam Cimæriorum Regum, filii: regnum paternum quisque affectabat. Ariopharnes Thracum Rex eligitur iudex. Hic erutum patris eorum cadaver è sepulchro, arbori alligat, arcui sortem committit. Regni successor destinatur, qui cor patris sagittâ tetigisset. Primogenitus guttur, alter medium pectus corde illasô, transfixit. Supererat minimo spes regni; vicit pietas; & se regno cedere malle, dum in patris cadaver pietate superior esset, professus, jaculari detrectavit. Huic ergo regnum est adjudicatum, quod se pariter & verè filium, & virtute superiorem demonstrasset. De ciconiarum pietate in parentes vide Alciati Emblema XXX.

V. (e) Virgilius etiam in Æneâ prædicat amorem, affectumque conjugalem. Æneas de se:

Ipse urbem repeto, & cingor fulgentibus armis.

Stat casus renovare omnes, omnemque reverti

Per Trojam, & rursus caput objectare periclis.

Imò uxorem non tam quærebat, quàm studiò invenîendi furebat, ita ut in summo discrimine non dubitaret eius nomen inclamare.

Ausus quin etiam voces jactare per umbram,

Implevi clamore vias: mœstusque Creusam

Nequicquam ingeminans, iterumque iterumque vocavi.

Quærenti & tectis urbis sine fine furenti

Infelix simulachrum; atque ipsius umbra Creusa

Visa mihi ante oculos &c.

(e) Amor Coniugalis.

Me-

Memorable est, quod paulò supra adductus Jovianus Pontanus testatur, sua ætate accidisse. Agricola Lentiscolensis, in regno Neapolitano, agrum colebat, juxta mare; à quo uxorem aliquantum loci spatio disjunctam, Tunetani piratæ, seu mauri, in littus prædatum egressi, ceperant. Maritus ubi vidit uxorem non apparere, neque longè piraticam trirremem in anchoris stare conspexit; arbitratus id, quod erat, in ea uxorem esse; illicò in mare defiliit, atque ad trirremem adnatavit. Receptus, gubernatori dixit; causam sibi per fluctus veniendi fuisse, quòd sequi uxorem, & cum ea servitutem potius pati, quàm domi regnare constituisset. Qua re à Mauris non sine ingenti admiratione audità, cum, quod factum erat postea Tunetensi regi narrassent, is tanta hominis fide, atque charitate motus, & virum & uxorem liberos esse jussit, atque inter regie custodiæ milites hominem adoptavit. Fulgos. lib. 4. c. 6.

Hos labores & discrimina meretur uxor virtute præstans. Monet Siracides: *noli discedere à muliere sensata & bona, quam sortitus es in timore Domini.* Ecclesiast. c. 7. Contra aurum ac gemmas æstimanda est conjux prudentiæ, probitatis, pietatis laude commendabilis. Idem c. 40. *Amicus & Sodalis in tempore convenientes* (subaudi grati sunt & mutuo se delectant) & *super utrosque mulier cum viro.* Cujus ipsa dimidium est, & una quasi anima, pro qua conservanda nullis sumptibus parendum, nulla pericula reformidanda. Sed ò quàm pauci sunt *Æneæ*, pro uxoribus suis, per tela, per ignes sese inferentes; quàm multi potius per ferrum & flammam fugere cupiant, ne in amissam *Creusam* suam incidant; imò, quam ne videant, ultimam Thulen expulsam velint, tunc præsertim, cum locum habet illud Satyrici:

Si verum excutias, facies, non uxor amatur;
Tres rugæ subeant, & se cutis arida laxet,
Fiant obscuro dentes, oculique minores;
Collige sarcinulas, dicet libertus & exi,
Jam gravis es nobis. Juven. Sat. 6.

O O O

SYM-